

Vestmenningur fingur vánaliga byrjan men teir vundu burtur úr øllum hinum

Teir á Havnarbátinum vildu ikki fara á pallin eftir FM silvurkrónunum, sum landsstýrismaðurin skuldi handa teimum

– Eyndast tað okkum at endur frammanfyri Havnarbátin á ólavsøku, so eru vit FM vinnarar, og tað fara vit at fegnast eins nógv um, sum vit hava gjørt, tá vit hava vunnið hini meistaraheitin.

Soleiðis segði Bárður Nielsen, formaður umborð á Vestmenningi undan róðrinum á ólavsøku, og tað var sjón fyri søgn, at vestmenningar vóru fegnir um bæði sigurin á ólavsøku og FM sigurin, tá tað litla løtu eftir 10-mannafararóðurin varð kunngjørt, at Vestmenningur hevði vunnið.

Í slíkari løtu er tað hugtakandi at eygleiða atburðin hjá ymsu manningunum. Allir hava teir spent seg út og vant við tí fyrri eyga at vinna ólavsøkuróðurin, og bæði vestmenningar og havnar-menn hava dagarnar upp undir ólavsøkuna vóna, at teir fóru at vinna, samstundis sum teir hava vitað, at onnur manningin fór at verða vónbrotin.

Vestmenningar lupu upp í bátinum, og vestmenningar kring róðrarókið hálsvendust. Umborð á Vestmenningi sást lítill til mæðina, men sjálvsagt vóru teir troystir. Umborð á Hav-

arbatinum lógu teir fram á árarnar, og tó var eyðsýnt, at teir vóru sera vónbrotnir yvir ikki at vinna ólavsøkuróðurin og harvið FM heitið, sum fleiri hava sagt, at teir vóru verdugir til.

Tænir ongum endamáli
Sámal Petur í Grund, landsstýrismaður í mentamállum, handaði ognarsteypini til FM vinnararnar og ólavsøkvinnararnar. Hann handaði eisini heidursmerki til næstbestu og triðja bestu manningarnar, men tá hann bað manningina á Havnarbátinum koma fram at taka ímóti silvurkrónunum í FM kappingini fór eingin á pallin.

Tá vestmenningar trinu pallin fyrri at taka ímóti gullkrónum og steypum, vóru nógv ýl at hoyra, men hetta tóktist ikki at nerva gleðina hjá manningina á og viðhaldsfólkini hjá Vestmenningi.

Tað er vanligt, at ein stutt røða verður hildin, áðrenn steypini verða handað, og í ár var tað lítill Vilhjálmur Gregoriussen upp í hendurnar at halda røðuna. Hon var áhugaverd og í fleiri stöðum upplýsandi, men

spurningurin er, hvørjum endamáli tað tænti, at avgerðin, sum dómsnevndin tók um umrøður á Kollafirði varð drigin fram við hetta høvið.

Skálábáturin bragdligur

Undan ólavsøkuni varð nógv gjørt burtúr, at øll tey fimt 10-mannaförini høvdu møguleika at vinna, og tað tømdu seg fremst spennandi út, sum spátt varð frammanundan.

Skálábáturin leyp avstað. Teirra taktikkur var so at siga at køva hinar. Teir komu hálva bátslongd framum, og teir hildu seg fremst fyrstu tvey hundrad metrar, men so kom til sjóndar, at venjingarstøðan var ikki nóg góð.

Onkur helt, at tað var bara gott, at Skálábáturin ikki megnaði at vinna. Tað boðar frá, at stöðin er í lagi. Tað skal meiri til, enn venjing í nakrar fáar vikur.

Vit frætta, at Skála, at tað kann væl henda seg, at nógvir av hesari manningini fara at vera við aftur komandi ár. Henda manningin hevur áður víst, at teir kunnu standa øllum kurl, um

venjingarstøðan er, sum hon eigur at vera.

Kjølur og Tvørábáturin vóru eisini uppi

Tvørábáturin var helt frammi eina litla løtu, og so var tað, at Kjølur og Havnarbáturin lögdu seg framum.

Tá havt verður í huga, at talan so at siga er um ein langan spurt, so var røðurin rættiliga hendingarríkur. Tað verður ofta sagt, at í kappingini ímillum 10-mannaför ræður um at sleppa eina hálva bátslongd framum hinar, tí tað plagar at vera sera torført at vinna tað mista inn aftur, tá teinurin er so stuttur, men soleiðis gekk tað avgjört ikki á ólavsøku.

Á Molanum var Havnarbáturin tað mesta av einari hálvari bátslongd fremstur, men so var tað, at vestmenningar tóku sær um reiggj.

Uppvísingsróður

Í fleiri av róðrunum vísti tað seg, at bátarnir, sum lógu innastir, fingur góðan start, meðan teir á hinum arminum gingu væl, tá teir komu inn á Molan.

Vestmenningur lá dygst undir Molanum, og nógvu áskoðararnir á havnarlagnum kundu bara staðfesta, at talan var um sannan uppvisningsróður síðstu try hundrad metrar.

Vestmenningar vóru aftastir í startinum, og hóast frástøðan ímillum allar bátarnar var litil, so var lítill hugsandi, at teir fóru at vinna eftir so klossuta byrjan.

Men vestmenningar togðu kraftmikið og trygt í árarnar, teir høvdu sjálvsálit at halda seg til tað, teir høvdu ætlað sær, og tað leið væl eftir.

Tá bátarnir komu á hálvan Molan var púra javnt ímillum fleiri bátar, og so var tað, at vestmenningar fóru frá hinum. Teir vunnu ólavsøkuróðurin, og teir eru FM vinnarar. Hetta er veruleikin, sum stendur skrivaður, og vit ynskja teimum hjartaliga til lukku. Vit hava nevnt áður, at tað ber illa til at gloyma tað, sum annars er farið fram í ár, men tað má goymast. Tað er á aðalfundinum seinni í heyst, at kappróðrar politikkurin skal umrøðast.

Stóra avbjóðingin

Vestmenningar høvdu nógv skreyt við sær norður aftur. Umframt ólavsøkusteyp og ognarsteyp frá Skipafelagnum Føroyar, so vunnu teir ferðasteyp, sum M/S Tróndur í Gøtu gav í 1995, og Fiskasølusteyp, sum varð givið í 1990. Og so vóru vestmenningar teir fyrstu, ið vunnu stóra Amerada Hess steyp.

Vestmenningum stendur í boði at fara niður á Scilly oyggjarnar í mei komandi ár. Vit søgdu fyrri ólavsøku, at einir sjey av manningini ætlaðu sær at gevast, men tað vóru onkir teirra, sum tá lögdu afturat, at úrslitið á ólavsøku fór at telja við, tá teir fóru at taka avgerðina um, hvussu tað skal vera við kappróðrunum komandi ár. Tað er tó púra greitt, at Vestmenningurin verður mannaður komandi ár. Um fleiri fara av, so verða avloysararnir funnir umborð á Gullbrandi. jh